

Handlingen af dette Spørgsmaal er der derimod den Forskiel, at medens man i 1857 kun tænkte paa at lægge en Afgift paa Oltvirkningen ganske i sin Almindelighed, uden Hensyn til Betskaffenheden af de forskjellige Olforter og deres heraf følgende større eller mindre Betydning for Forbruget — et Forhold som nu ganske vist heller ikke i 1857, paa Oltvirkningens daværende Standpunkt, fordrede en særlig Behandling — lod dette sig ikke gjøre i 1864; dertil spillede denne Side af Sagen en for betydelig Rolle. Kommissionsbetænkningen indrømmer, at det væsentlig er, efterhaanden som det saakaldte bairerske O er blevet en almindeligere Drik, at Rydelsen af Brænderien og Vin er tagen af, saa at en Skat til Dækning af den deraf følgende Nedgang i Toldindtægterne vel nærmest burde ramme denne Olfort; men paa den anden Side hør det dog heller ikke nægtes, at ogsaa de andre Olforter indvirke paa Forbruget af de oftnævnte fremmede Varer, og desuden, hvad der er det egentlig afgjørende for Kommissionens Stilling i saa Henseende, vilde en Skat paa bairersk O, hvoraf der da antoges at blive tilvirket ca. 53,000 Td. her i Landet, være uden Betydning, da det formentlig kom an paa ikke alene at dække en Indtægtsformindskelse, men at skaffe Staten en forøget Indtægt. Iderligere fremhæves, at da der ikke kunde drages nogen skarp Grændse mellem bairersk O og andet O, maatte man medtage de andre bedre og stærkere Olforter, men en Grændselinie mellem Skattepligten og Skattefriheden efter Olets Styrke, hvortil man da maatte komme, vilde næsten være umulig at gennemføre som Betskatningsregel, navnlig af Hensyn til Kontrollen, og Resultatet — det finansielle Udbytte — vilde desuagtet ikke blive af nogen Betydning, medmindre enten Skatten blev meget høj, og da sandsynligvis virkede hæmmende paa Produktionen, eller den skattepligtige Stykkegrad fattedes saa lavt, at Principet for Betskatningen i Virkeligheden blev brudt. Under disse Hensyn kommer Kommissionen i Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Oltvirkningen skal rammes af Skatten, til samme Resultat, som er laagt til Grund for Lovudkastet af 1857, nemlig at Betskatningen maa omfatte alle Olforter, de simple med de bedre.

Efter saaledes at have begrundet Kommissionens Stade liaooverfor dette første og afgjørende Spørgsmaal, motiverer Betænkningen det Resultat, den dernæst er kommen til, at al Oltvirkning, hvorledes og hvor denne end finder Sted, hør indbrages under Betskatningen. Det fremhæves, at skjøndt Sustilvirkningen maa antages at lade meget Materiale gaa tilspilde og frembringer et daarligt Produkt, og derfor baade i økonomisk og sanitær Henseende erkjendes for forkastelig, kan det af Hensyn til den Rolle, den spiller for Landbefolkningen, paa ingen Maade anbefales at forbyde Husbrygningen, og der bliver derfor, da en

Ullabelse til frit at brygges til egen Brug, men ikke til Salg, foruden at være fuldstændig umulig at kontrollere, ikke vilde fjerne de uheldige Følger af Husbrygningen, og desuden formindste Statskassens Indtægt betydelig, kun en Udvei tilbage, nemlig at beskaffe al Oltvirkning af O. Og heril kom derhos, hvad der i Kommissionens Dine meget talte for en saadan konsekvent Gjenemførelse af denne Betskatning, nemlig at man netop derigjennem haabede lempelig og efterhaanden at modvirke Oltvirkningen i det Smaa og Husbrygningen, hvilket økonomisk set ansaas for et betydeligt Gode.

Fra de Forudsætninger, hvorfra Kommissionen har troet nødvendigt at maatte gaa ud, og hvis Motivering sluttes med, at Kommissionen udtaler som sin Formening, at en saadan Betskatning er praktisk gjennemførlig, samt at der, naar Fordringerne ikke stilles for høit, vil kunne vindes en ikke ganske ringe forøget og stigende Indtægt for Statskassen, vender Betænkningen sig til den anden og ikke mindre vigtige Side af denne Sag, Formen for en eventuel Betskatning. Der gives i denne Anledning en Fremstilling af Oltvirkningen i de forskjellige Lande, men denne har formentlig, hvad der ogsaa indrømmes i Betænkningen, mistet sin væsentlige Betydning, naar man fastholder de ovenanførte af Kommissionen fremhævede Forudsætninger for dens Behandling af hele dette Spørgsmaal, da man derved nødes til at ubelukke de fleste af de Former for en Betskatning af Oltvirkningen, der benyttes i Udlandet, saa at der, naar Kommissionen afgjort udtaler sig for en Skat paa Oltvirkningen, kan siges næsten ikke at have været noget Valg. Som Grundlag for en saadan Maltbetskatning mener Kommissionen, at hverken den i England eller i Norge stedfindende Betskatningsmaade vilde være helbig, men gjenoptager derimod den i Lovudkastet af 1858 foreslaaede Betskatning af Støbekarrets Rumfang, uden Hensyn til Materialets Mængde eller Slags. Det i Betænkningen optagne Lovudkast slutter sig derfor i det Hele taget nøie til det tidligere Forslag, og altsaa ogsaa til Bestemmelserne for Brænderibetskatningen; her skal kun i Forbindelse med, hvad ovenfor er anført om, at man ved Skatten haabede at hæve Produktionen, leilighedsvis bemærkes, at Kommissionen med Hensyn til et Forbud mod at benytte de mindste og daarligt indrettede Malterier ved at sætte en bestemt Grændse for Støbekarrets Størrelse, ikke har ment at kunne gaa fuldt saa vidt som tidligere foreslaaet i denne Retning.

Med Ministerens Billigelse sendtes Exemplarer af Betænkningen til Toldstederne samt til det kongelige danske Landhusboldningssekskab for at indhente Erklæringer over Forslaget, for Toldvæsenets Bedkommende særligt med Hensyn til Kontrollen. Da disse Erklæringer vare modtagne, tilfikk Generaldirektøren Finantsministeren i Februar